VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 23 MEI 2024

Onderwerp: Vervolg RV Woningbouw Sectorpark in Halfweg (10767819) - deel 2 inhoudelijke bespreking

Voorzitter: mw. K. Kliphuis

De leden: mw. B.M. Antolini, dhr. T.M. Beusenberg, dhr. E. Hagemeijer, mw. A.P. Maat, dhr. A. de Ruiter, dhr. F. Sidali, dhr. J.C. Soellaart, mw. C.R. Smand, dhr. R. Staal, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. E. Vermeulen, mw. M. Woolthuis

Griffier: dhr. M.H.H. Gerding

Portefeuillehouders: dhr. J.N.J. Nobel, mw. M.L. Sedee-Schuitemaker

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Dames en heren, welkom allemaal, ook welkom aan de mensen op de tribune en thuis. We starten met het vervolg van het raadsvoorstel Woningbouw Sectorpark in Halfweg. Op 25 april jl. hebben we een aantal insprekers gehad. U heeft kans gehad daar vragen aan te stellen. Het waren er een paar, dat klopt. We starten dus ook nu met de eerste termijn waarin u de vragen aan het college in uw bijdrage mee kan nemen. En ik kijk even rond wie ik als eerste het woord kan geven. Mevrouw Antolini, u mag het spits afbijten.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. Vandaag vindt het tweede deel van het debat plaats over de twee scenario's voor Sectorpark in Halfweg en de keuze is of we het plan volgen dat al in 2020 is goedgekeurd en is afgesproken met de omgeving, waarbij tientallen woningen worden gebouwd, of we kiezen het alternatief van zo'n 110 flexwoningen waar veel inwoners klachten over hebben ingediend en waarbij tientallen insprekers bij het eerste deel van het debat aanwezig waren. Overigens is dit het alternatief dat de MRA wil. Voorzitter, dit is precies de reden waarom FVD tegen de samenwerking is met grote instanties, zoals de MRA. Stap voor stap krijgt de MRA steeds meer te zeggen, want afspraak is afspraak. Hierdoor zal de gemeente steeds meer haar autonomie verliezen. Dat vrezen wij in ieder geval. De vorige keer dat ik hierover sprak, gaf het college aan dat het toch goed is dat we in ieder geval een keuze voorgedragen krijgen. Nou, we hebben inderdaad een keuze gekregen. Een keuze die niet nodig was omdat het plan al was goedgekeurd en vaststond. Wat er nu eigenlijk is bereikt, is dat een groot aantal mensen is geschrokken en ontevreden is. Zelfs als we nu niet kiezen voor de flexwoningen, heeft de gemeente zich laten kennen en laat het een stempel achter bij de mensen. Dit terwijl het vertrouwen in de politiek al zo laag is.
Voorzitter, ik rond af. Onze voorkeur gaat uiteraard uit naar het scenario met 30 sociale huurappartementen voor jongeren en 24 grondgebonden woningen. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik zag mijnheer Vermeulen en daarna mevrouw Woolthuis.

De heer VERMEULEN: Dank u wel voorzitter. Geen overheid staat zo dicht bij de inwoners als de lokale overheid. Alles wat de gemeente doet, raakt de inwoners, ondernemers en organisaties direct. Tegelijkertijd zijn inwoners, ondernemers en organisaties bij uitstek degenen die kunnen meedenken en meewerken aan hun omgeving, aan het verbeteren van hun dorp of wijk. Tot zover het

coalitieakkoord 2022-2026. Van het college van Haarlemmermeer verwacht je als inwoner enige betrokkenheid. Je verwacht dat de democratisch gekozen bestuurders in staat zijn verder te kijken dan de grens van Hoofddorp, dat ze begrijpen wat ieder dorp zijn eigen karakter geeft. Je verwacht misschien zelfs wel dat zij hun eigen beleid kennen. Zo stelt het college in het Woonprogramma 2019-2025 'Met nieuwbouw in en bij de kernen langs de Ringvaart doen we het anders. Daar willen we met de nieuwbouw de lokale identiteit, de vitaliteit en het dorpse karakter versterken.' Groot was dan ook de verbazing en groot de ontzetting toen de inwoners van Halfweg-Noord de brief op de mat kregen met daarin de mededeling dat de nieuwbouwplannen op het Sectorpark, die ondanks dat ze al ruim een decennium oud zijn, bij uitvoering de lokale identiteit, vitaliteit en het dorpse karakter zouden versterken, heroverwogen worden. Uit het niets lag er opeens de optie voor 110 flexwoningen op tafel. Een optie die op geen enkele wijze bijdraagt aan de genoemde doelstellingen uit het Woonbeleidsprogramma. Zeventien insprekers uit Halfweg hebben tijdens een sessie turboburgerparticipatie voor het reces al laten weten wat ze van de plannen vonden. De voorzitter van de dorpsraad had niet één positieve reactie op optie 2 gehoord.
Ook bij Forza! waren we, net als de bewoners, onaangenaam verrast. Hoe kan het college de plank zo misslaan? Wat zou het moeten doen om zich als overheid nog onbetrouwbaarder te tonen? Hoe kan het zo in strijd met zijn eigen beleid handelen? Hoe kunnen we het proefballonnetje van die 110 flexwoningen zo snel mogelijk naar de prullenbak verhuizen? Voorzitter, laten we de hekken om het Sectorpark verwijderen en op de grond zo snel mogelijk een knappe grasmat laten groeien. Want de kinderen uit Halfweg-Noord maakt het niet veel uit of zij tegen een balletje trappen op grond die het college niet het stempel speelgrond heeft meegegeven. We gaan er tenslotte vanuit dat er geen gifgrond ligt en tot die tijd dat er gebouwd kan worden, kan er dan gespeeld worden. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Woolthuis namens de HAP.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter. Als er op een plek een langlopend maar oké participatieproject is doorlopen en er een mooi plan op tafel ligt dat de participanten steunen, kunnen wij ons wel helemaal voorstellen dat een enorme onrust ontstaat als er ineens een tweede plan op tafel verschijnt. Een plan zonder overleg en dus ook zonder participatie. Als raad vragen we echter wel vaker om keuzes voor andere vormen van wonen, maar daar mag je niet aan het einde van het traject mee komen. De onrust werd zeer duidelijk bij de bijeenkomst op locatie georganiseerd door omwonenden. Maar we hebben ook gemerkt dat de oproep om massaal te komen inspreken op die avond voor nog meer onrust heeft gezorgd. Onrust die wat ons betreft voorkomen had kunnen worden als we dit debat al eerder hadden gevoerd en de overwegingen ook duidelijk waren.
Aannames weggelaten heeft HAP drie overwegingen die de doorslag geven om te stemmen voor optie A. Participatie voor 1A heeft plaatsgevonden en daar is het grootste deel van de hechte groep omwonenden het mee eens. Uit antwoorden op onze technische vragen blijkt ook dat er geen verkeersonderzoek is voor de huidige infrastructuur voor optie 1A en vooral rondom de spoortunnel is daar nu al een uitdaging. Daardoor zal de optie 1B ook steeds moeilijker worden om uit te voeren. Het is ook nog eens een risico dat extra geld met zich meebrengt. En als laatste, het aantal woningen van optie 1B past niet in deze omgeving. We willen een gevarieerde bouw die past bij het karakter van dit dorp. 1A heeft een goede balans aan type woningen en past binnen dit stukje.
Ik sluit wel af met twee vragen voor het college: kunnen we dit keuzemenu voor de woningen vaker verwachten? En indien ja, kan dit aan de voorkant worden meegenomen bij een participatietraject?
En ten tweede: de insprekers hebben aangegeven tijdelijk iets gezelligs te willen creëren totdat er gebouwd kan worden op het stuk grond. Kan het college aangeven of in ieder geval zorgen dat hier een duidelijke terugkoppeling over wordt gegeven richting de omwonenden, dus niet vandaag, maar dat wel een duidelijke uitleg geven waarom iets wel of niet kan in dat geval? Dat was het, dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Woolthuis. Dan ga ik nu naar mevrouw Van Straten, namens de VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Met betrekking tot de aanloop tot dit raadsvoorstel en de communicatie is al veel gezegd. Ik denk dat het goed is dat we daar lering uit trekken, zowel voor het college, maar dat is, denk ik, ook voor enkele raadsleden van belang want het heeft inderdaad veel onrust veroorzaakt. Maar als wij naar het raadsvoorstel kijken – we hebben de inwoners gehoord op die maandagavond en we hebben tijdens de hoorzitting inwoners gehoord – hebben wij enkel en alleen maar inwoners gehoord die graag willen dat scenario A wordt uitgevoerd. Dus dertig sociale huurappartementen voor jongeren en 24 grondgebonden woningen.
Dat betekent natuurlijk niet dat wij automatisch daarmee instemmen. Voor ons is de woningnood urgent. Maar ik ga u meenemen in waarom wij wel voor scenario A zullen stemmen omdat de VVD het belangrijk vindt dat als er ergens permanente woningbouw mogelijk is, dat de voorkeur heeft en we flexwoningen vooral moeten inzetten op plekken waar nog niet permanente woningbouw mogelijk is en omdat het ook proportioneel is. Wij zien in een klein dorp zoveel flexwoningen. Dat geeft sowieso onrust. Dat is niet proportioneel. Dus met al die dingen bij elkaar – er is geen draagvlak voor scenario B. Wij hebben de voorkeur voor permanente woningen en we vinden dat het proportioneel moet zijn - komen wij uit bij scenario A. Daar wil ik het bij laten.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten. Dan geef ik nu het woord aan mijnheer Sidali namens de PvdA.

De heer SIDALI: Dank u wel. Voorzitter, via u, zou ik het college willen vragen: hoe vindt u dat het gaat? Een keuze voorleggen aan de raad, waarbij de ene keuze zo goed als uitgezocht is en een alternatieve keuze waarvan het college dan ook zegt 'dat is onze keuze ook', en een keuze voorleggen als alternatief, waar nog geen centimeter over gesproken is, waar nog heel veel over uitgedokterd moet worden, maar die dan wel even neerleggen bij de raad 'alsjeblieft, kijkt u maar wat u gaat doen'. Voorzitter, via u, hoe denkt het college dat het dan eigenlijk gaat? Wij zouden heel graag die keuzes willen maken en ik denk dat hoe wij hier met elkaar zitten, we allemaal zoveel mogelijk woningen willen hebben. Want de woningvoorraad is al niet om naar huis te schrijven. Dus we willen woningen hebben. Maar op deze manier een keuze neerleggen, is niet eerlijk. Het is ook niet eerlijk ten opzichte van de mensen die op woningen zitten te wachten. Natuurlijk wil je zoveel mogelijk woningen. Ik zou ook honderd flexwoningen willen, plus nog eens wel een aantal andere woningen. Maar als je dan ziet dat dat niet besproken is, dat dat op geen enkele manier aan de orde is geweest, en het dan toch als alternatief voor te leggen aan de raad? Sorry, voorzitter maar ik vind dat, laat ik het maar zeggen, niet zo netjes.
Wij gaan uiteraard voor 1A omdat dat het meest voor de hand ligt en de mensen dat ook graag willen. Maar ik zeg er wel meteen bij dat we misschien toch nog in deze discussie in het debat met elkaar kunnen kijken naar een derde variant. Ik weet niet precies hoe maar zo dat we in ieder geval beginnen met 1A en kijken of we nog meer woningen of flexwoningen erbij zouden kunnen bouwen. Dat is dan meteen…

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali, u heeft een interruptie. Ik was op zoek naar een teug adem.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter. Dank u wel. Ik zou graag willen vragen – want ik stelde net dat in ons Woonbeleidsprogramma staat dat nieuwbouw de lokale identiteit, de vitaliteit en het dorpse karakter moeten versterken, dat is ons eigen beleid – bent u het dan met mij eens dat op het moment dat je op welke manier dan ook grootschalige flexwoningen neer gaat zetten, dat de afweging moet zijn? Dat het in strijd is met ons eigen beleid?

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Ja, grootschalig hoeft niet per se zo te zijn dat dat indruist tegen je dorpse karakter. Het kan ook kan op een manier gebouwd worden dat meer woningen toch passen in het karakter van de kern. Dus per definitie vind ik niet dat we dat met elkaar kunnen vergelijken. Dus grootschalig kan ook passen bij de cultuur die daar op dat moment heerst, of bij het karakter, moet ik eigenlijk zeggen. Dus voorzitter. Ik ben oprecht op zoek naar het antwoord op de vraag of we toch nog meer woningen zouden kunnen bouwen. Wel uitgaand van 1A, laten we daarmee beginnen maar laten we toch tegelijkertijd nog uitzoeken met elkaar, en ik hoop dat we daar de discussie met elkaar nog even over kunnen voeren, en ook aan het college vragen 'heeft u niet misschien nog een derde variant in uw pocket waar we het met elkaar over zouden kunnen hebben?' Maar daar moeten natuurlijk ook de direct betrokkenen het met elkaar over hebben.
En dan heb ik nog een laatste vraag. Ik hoor wel eens collega's zeggen 'ja, maar die woningen moeten allemaal wel voor mensen uit Haarlemmermeer zijn'. Zijn deze dertig sociale huurwoningen voor jongeren voor jongeren uit Haarlemmermeer, alle dertig, ja of nee? Want ik hoor wel eens collega's zeggen 'ja, we willen wel woningen maar echt alleen voor onze eigen mensen'. Klopt dat? Zijn deze dertig voor alleen Haarlemmermeerse jongeren. En hoe komt u daarop als we toch een systeem hebben dat uitgaat van de regio? Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel dan gaan we nu door naar mevrouw Maat namens het CDA.

Mevrouw MAAT: Dank u wel voorzitter. Hier in onze gemeente Haarlemmermeer hebben wij een grote woningbouwopgave, zoals we allen weten. Jongeren, starters, ouderen, velen zijn op zoek naar een passende woning. En we lopen op schema en we zijn dan ook blij als er voorstellen naar de raad toe komen, waar het Sectorpark er één van is. In onze mooie gemeente hebben we meer dan dertig dorpen en kernen met ieder hun eigen unieke karakter. Halfweg is er daar één van. Een dorp met een grote sociale cohesie en dat hebben we gezien. De bewonersbijeenkomst waar ik namens het CDA aanwezig was en een insprekers avond met zeventien sprekers. Inwoners die zich hebben uitgesproken, en ook duidelijk.
In het Sectorpark dat nu voorligt, zit al veel tijd en geld. Plannen zijn verschillende keren gewijzigd. En nu kwam er opeens een keuze B bij, 110 flexwoningen. Zonder overleg, zonder dat hier ooit sprake van is geweest. Daarbij is het CDA altijd voorstander geweest van permanente woningen, tenzij het niet anders kan, zoals het geval was bij de Oosterdreef in Nieuw-Vennep, dat we allemaal kennen. Woningen bouwen is belangrijk maar rekening houden met de leefomgeving en maatwerk leveren is prioriteit 1 wat betreft het CDA.
Voorzitter, onze inwoners waren duidelijk. Ik kan alle argumenten nog wel een keer opnoemen. Ik heb met een ieder meegeschreven: de sociale cohesie, de behoefte aan een goede verhouding in de bewonersmix, de ontsluiting bij Halfweg die nu al problemen oplevert. Wij kiezen voor optie A. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan gaan we nu naar mijnheer Soellaart namens de ChristenUnie-SGP

De heer SOELLAART: Het kost even tijd voorzitter, maar het lukt. Voorzitter, u kent waarschijnlijk wel de geschiedenis waarin koning Salomo recht moet spreken tussen twee vrouwen. Ze wonen in één huis en hebben enkele dagen na elkaar beiden een baby gekregen. De ene vrouw gaat in de nacht op haar baby liggen en deze overlijdt. De vrouw merkt het en ruilt haar overleden baby met de levende van de andere. Deze vrouw wordt wakker en als ze het kind nog eens goed bekijkt, ziet ze dat het haar baby niet is. Ze legt deze zaak voor aan koning Salomo. Hij hoort het verhaal en beveelt het levende kind te halen en het met een zwaard in tweeën te hakken. De moeder van het dode kind zegt 'als ik het niet heb, heeft zij het ook niet'. Maar de moeder van het levende kind begint te huilen en roept 'dat nooit!

Geef dan mijn kind maar aan haar maar dood het niet'. Nu weet koning Salomo wie de echte moeder is en geeft haar het kind. Zo voelt het soms ook in de raad. Enkele weken geleden werden we als raad voor een onmogelijke keuze gesteld met betrekking tot de shortstaylocatie. En nu moeten we weer een keuze maken tussen 110 tijdelijke woningen of de helft minder vaste woningen. Naar de mening van de ChristenUnie-SGP-fractie brengt deze wethouder of dit voorstel ons onnodig in een lastig parket. Natuurlijk willen wij dat er zoveel mogelijk woningen worden gebouwd. Maar als er al tien jaar aan de omgeving beloofd is dat een bepaald woningplan wordt uitgevoerd vind ik het van slordig bestuur getuigen dit plan te elfder ure ter discussie te stellen. De wijk is onnodig overvallen door met dit alternatief te komen. Wat je afgesproken hebt, moet je doen volgens de ChristenUnie-SGP.
Wat de inspanningsverplichting betreft, zou ik zeggen ga zo snel mogelijk aan de slag, vind ruimte voor die 230 tijdelijke woningen en dan hebben we met elkaar straks 290 woningen voor jongeren, ouderen en kwetsbaren in deze toch al krappe woningmarkt. Ons gevoel is dat de verantwoordelijkheid nu op de raad wordt afgeschoven die bij de MRA of het college zou moeten liggen. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we nu naar mijnheer Staal namens GroenLinks.

De heer STAAL: Dank u wel voorzitter. Voor ons is dit echt de kern van een belangenafweging tussen huidige bewoners en de toekomstige woningzoekenden. Er komen verschillende aspecten bij kijken en dat is ook in het raadstuk beschreven, waarbij de afweging dus niet helemaal zuiver is omdat natuurlijk bij optie 1A al de participatie is doorlopen. Er zijn verwachtingen gewekt en het gaat om het vertrouwen in het lokale bestuur. Wat is een afspraak waard? We zouden dus ook eigenlijk willen dat dit aan de voorkant met de raad besproken zou worden, dat daar afweging kan plaatsvinden en dat de participatie tegelijk oploopt.
Tegelijkertijd hebben wij hier met zijn allen een plicht naar de woningzoekenden. Laten we deze stille groep niet vergeten. Ze hebben dan wel niet ingesproken maar ze zijn er wel en dat weten we ook allemaal. We hebben recordwachttijden voor woningen en moeten bouwen naar behoefte. En zo is ook in het stuk beschreven dat flexwoningen op dit moment beter bij de woningbehoefte passen. Laten we dat niet vergeten. Ze staan er snel en het kan de druk op de woningmarkt verlichten. Mensen hebben nu een woning nodig, hoe eerder, hoe beter.
Maar vergis u niet. Het houdt niet in dat GroenLinks voorstander is van het plaatsen van 110 flexwoningen op het Sectorpark. We zijn het met de insprekers eens dat dit echt buitenproportioneel is voor Halfweg en de omgeving met alle knelpunten die we hebben gehoord. We zouden wel willen kijken wat waar wel mogelijk is, wat wel kan in de flexwoningen en dat in proportie brengen naar de omgeving. Dus wat ons betreft, gaan we meteen starten met 1A, de uitvoering van de huidige plannen maar kunnen we kijken hoe we daar in proportie een kleinschalig aantal flexwoningen op een aantal van de 24 kavels kunnen plaatsen, zodat we van beide kanten iets hebben. Ik zou graag horen hoe de collega's daarin staan, of ze daarvoor openstaan en hoe ze dat voor zich zien in de tweede termijn. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we nu naar mevrouw Smand, D66.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter. Wij zijn heel blij met dit voorstel. Echt briljant, omdat niet zozeer de inhoud van specifiek dit voorstel maar wel alles eromheen aangeeft dat er wel flexibiliteit is en wel ruimte om zogenaamd out of the box te denken. Omdat dit aantoont dat plannen niet in beton gegoten hoeven te zijn. En dat als we ruimte zoeken, die er ook is. Dus wij zijn heel blij met het voorstel van het college om eens na te denken over een alternatief dat inspeelt op de behoefte, de enorme behoefte aan woningen. Dat in zijn algemeenheid. Dat zouden we graag door willen trekken naar alle bouwplannen die er zijn en alle voorgenomen maatregelen die er zijn als het gaat om woningbouw om te kijken of we die flexibiliteit kunnen vasthouden en of we creatiever kunnen kijken naar 'waar kunnen we bouwen? Hoe kunnen we dat doen? En hoe kunnen we zo snel mogelijk nog meer en nog beter in

de woningbehoefte voorzien?'
Dan wat betreft dit plan. Dit plan is natuurlijk al in een vergevorderd stadium en wij zijn geen voorstander van optie B. Dat is veel te zwart-wit, veel te kort door de bocht. Dus daar is echt wel wat meer maatwerk nodig als het gaat om wat past. Optie A komt daar heel dicht bij in de buurt. Maar misschien zit daar ook nog wel een beetje ruimte om een of twee kavels toch te bestemmen voor een klein aantal flexwoningen zodat er iets meer lucht en iets meer ruimte in de woningmarkt ontstaat en er toch ook zeker heel nadrukkelijk en terecht rekening wordt gehouden met de afspraken die zijn gemaakt met de inwoners van Halfweg, met de afspraken die ook vastliggen en waar ook op gerekend mag worden. Dus volkomen terecht dat we daar nu niet ineens een heel andere afslag nemen. Maar ik zou wel graag, zeker voor de tweede termijn, de flexibiliteit willen vasthouden om te kijken 'wat kunnen we nog meer als we nou eens zo, op deze manier, plannen aanvliegen maar wel een beetje eerder en wel een beetje zorgvuldiger?' Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk even rond, ik heb nog een aantal partijen niet gehoord. Ik zie mijnheer De Ruiter van BVNL.

De heer DE RUITER: Dank u voorzitter. Voorzitter, de fractie van BVNL is een groot voorstander van grootschalige woningbouw. Laat daar geen misverstand over bestaan. Met de bevolkingsgroei die door de kabinetten Rutte is aangejaagd de afgelopen jaren is er nu eenmaal een enorme behoefte aan betaalbare woningen. Mooi is misschien dat het college gemeend heeft te elfder ure een alternatief plan in te moeten dienen. Het jammere is alleen dat het alternatief een totaal ondoordacht plan is dat de inwoners van Halfweg heeft opgeschrikt en een plan waar de infrastructuur ter plekke niet op ingericht is. Daarom is in het geval van de locatie Sectorpark het standpunt van de fractie van BVNL om Halfweg letterlijk en figuurlijk op het eerste plan te zetten. Het eerste plan om dertig sociale huurappartementen voor jongeren en 24 grondgebonden woningen te realiseren op het Sectorpark. Maar ook op het eerste plan in de zin van 'de wil van de meerderheid van de inwoners volgen'.
Dan ten slotte mijn vraag aan het college. Mijnheer Sidali heeft me al wat gras voor de voeten weggemaaid, maar ja, dat is nu eenmaal het lot van degene die later aan de beurt komt. Mijn vraag aan het college is: hoe gaat het college ervoor zorgen dat de jongerenwoningen ook echt aan Haarlemmermeerse jongeren toekomen, zodat onze jongeren ook eens op het eerste plan komen? Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik nu naar mijnheer Hagemeijer namens GEZOND Haarlemmermeer.

De heer HAGEMEIJER: Dank u wel voorzitter. Voor het Sectorpark in Halfweg ligt al jaren een mooi plan klaar. De huizen van dit plan hadden al lang klaar en bewoond kunnen zijn maar de aanwezigheid van vervuilde grond en vertraagd onderzoek naar een geluidsscherm voor de aangrenzende spoorweg – spoorwegen en vertraging blijft een mooie combinatie – hebben ervoor gezorgd dat het terrein nog immer braak ligt. Deze jarenlange vertraging bood het college dan wel weer de kans om op het laatste moment toch met een tweede scenario te komen. Helaas werd het een, laten we het netjes zeggen, onzalig en vrij kansloos scenario. Zelden hebben we een plan gezien waarvoor echt niemand de handen op elkaar doet. De omwonenden zien er niets in. Begrijpelijk, gezien de grote impact op de leefbaarheid in hun wijk. De gehele raad ziet er niets in en het college vindt het zelf ook niets, getuige hun aangegeven voorkeur voor het oorspronkelijke plan. Waarom dan alsnog met dit tweede scenario komen, wetende dat dit voor veel onrust, onbegrip en zorgen gaat zorgen? Het is voor ons gissen maar wat ons betreft wordt scenario 1B heel snel bij de overige gekke plannen gearchiveerd en kan het Sectorpark eindelijk ontwikkeld worden, zoals het oorspronkelijk bedacht is. Dan krijg je waarschijnlijk wel de handen op elkaar. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan hebben we nog één partij. Mijnheer Beusenberg namens SRH.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Ja, als ik eerder had gewild, had ik eerder mijn hand opgestoken. Zo werkt het ook in deze raad.
Voorzitter, keuzes maken is goed, maar in dit geval vindt SRH het redelijk misplaatst. Ook wij zien de krapte op de woningmarkt en ik vind het wel leuk dat een bepaalde partij waarvan de topman van de landelijke eenheid, om zo te zeggen, nog genomineerd is geweest voor Huisjesmelker van het Jaar juist om betaalbare woningen vraagt. Maar ook wij zien die krapte. Desondanks, afspraak is afspraak in de ogen van Sociaal Rechts Haarlemmermeer. We hebben onze inwoners gehoord een aantal weken geleden en toen hebben we ook al onder daverend applaus van die inwoners aangekondigd dat wij zullen stemmen voor plan A. Dank u wel

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan even voor de notulen, we constateren dat EEN Haarlemmermeer niet aanwezig is. Ik heb een aantal vragen gehoord en dan geef ik nu het woord aan de portefeuillehouder namens het college. Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Dank u wel. Ja voorzitter, laat ik vooropstellen dat ik denk dat dit een avond is waar we laten zien dat lokale democratie heel erg leeft en dat het ook heel erg speelt. Als ik u goed beluisterd heb, steunt u voltallig het voorkeursscenario van het college om gewoon door te gaan met 54 woningen. En toch wil ik naast het beantwoorden van de vragen u meenemen in een paar overwegingen, want ik verbaas me ook wel over een aantal fracties. Een van de eerste fracties die aan het woord kwam, was Forza! die overigens het hele coalitieakkoord uit het hoofd heeft geleerd. Dat vind ik dan wel weer positief om vandaag mee te nemen. Maar Forza! geeft ook aan 'u heeft de plank volledig misgeslagen als college, u bent onbetrouwbaar, u handelt niet correct'. Het voorkeursscenario was gewoon doorgaan met wat we al hadden beloofd. We hebben u alleen een keuze voorgelegd. En helaas is mijnheer Koning niet aanwezig, die constateerde laatst al dat u graag in het centrum van de macht zit maar ik constateer dat u daar niet graag zit als het ingewikkeld wordt. Dat is wel wat er helaas gebeurt op het moment dat je als bestuurder keuzes voorgelegd krijgt. Ik heb u in een heel vroeg stadium mee willen nemen in de complexiteit die je soms als bestuurders voor je kiezen krijgt.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van de heer Vermeulen maar niet voordat ik u heb aangegeven dat de heer Koning uiteraard wel aanwezig is in de zaal.

De heer VERMEULEN: Ja, ik heb mijn naam een aantal keer horen noemen. Blijkbaar vindt de wethouder dat niet maar als je met een totaal onhaalbaar plan komt dat voor enorm veel onrust in een bepaalde wijk zorgt onder inwoners die daardoor massaal naar het raadhuis moeten komen om toch echt hun hun mening kenbaar te maken, denk ik dat je de plank hebt misgeslagen. Als je luistert naar wat hier in de raad gebeurt, dat iedereen voor het plan A kiest, denk ik dat je de plank hebt misgeslagen en dat dit een optie had moeten zijn die ons niet eens voorgelegd had moeten worden, dat plan 1A gewoon uitgevoerd had moeten worden en dat ik zeer terecht stel dat de wethouder daardoor de plank heeft misgeslagen.

De VOORZITTER: Dank u wel, dat was eigenlijk niet heel erg een vraag, maar ik constateer ook dat u door uw spreektijd heen bent voor uw eerste termijn. Mijnheer Nobel, gaat u verder met uw betoog?

Wethouder NOBEL: Ja voorzitter, dank u wel. Ik kan u meedelen dat ik privé twee linkerhanden heb, maar dat ik volgens mij politiek vrij goed planken raak kan slaan. U heeft namelijk volledig het voorstel van het college gesteund en ik ben het met u eens. We hadden de plank volledig misgeslagen als we

geen voorkeursscenario hadden aangegeven, als we tegen u hadden gezegd 'hier zijn twee plannen waarvan wij denken dat ze volledig in balans zijn, waarbij de belangenafweging echt niet naar een kant doorslaat'. Dan had u gelijk, dan had het college niet goed zijn voelsprieten in de samenleving gebruikt, maar dat is niet het geval. Maar ik heb u wel namens het college mee willen nemen in bestuurlijke keuzes die heel vaak op ons bordje liggen, die ingewikkeld zijn. Dit is ook zo een ingewikkelde keuze want aan de ene kant wil de raad wel flexwoningen en echt niet alleen partijen die wel een hoge pet op hebben van de MRA. Want aan de ene kant geeft Forza! aan 'we voelen niets voor grootschalige ontwikkelingen', maar ik neem u toch maar even mee in de 1500 woningen van mijnheer Sevenek destijds. Daar was u heel erg voorstander van. En nu wordt u bij 110 woningen heel erg zenuwachtig. Dat verbaast me dan toch weer. Dus ik zie heel veel inconsistentie, helaas, voorzitter.
Dan even terug naar een vraag die gesteld is door Forza! maar ook door anderen, 'wat gebeurt er met de grond die daar nu ligt? Kan daarop gespeeld worden? Kan daar iets anders?' Een van de insprekers vroeg mij dat ook en ik wist dat op dat moment niet, dus ik heb het meteen even nagevraagd. Dat kan helaas niet omdat er sprake is van industriegrond. Dus daar kinderen met een balletje laten spelen lijkt me niet verstandig. Mocht er nu wel iets anders kunnen, dan zal ik u daar nog schriftelijk over informeren. Maar het lijkt me niet verstandig om daar kinderen te laten spelen.
HAP, maar ook een aantal andere partijen vroeg 'u neemt ons mee aan het einde van het traject'. Aan de ene kant snap ik dat, laat ik dat vooropstellen want we hebben allang de afspraak gemaakt 'we gaan daar 54 woningen realiseren'. Aan de andere kant was het pas het begin van het traject en ik zal u ook uitleggen waarom. Heel lang kon ik helemaal niets.

De VOORZITTER: U heeft een interruptie voordat u begint aan de uitleg.

De heer BEUSENBERG: Ja dank u wel, voorzitter. Ik hoor de portefeuillehouder praten over industriegrond. Gaat het dan om vervuilde grond of wat wordt daar precies mee bedoeld? En mocht het vervuilde grond zijn, hoe gaan we dat dan oplossen?

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ja, industriegrond betekent niet per se dat er gesaneerd moet worden. Dat betekent alleen dat het geen grond is die geschikt is om er bijvoorbeeld te spelen. Dus ik zou willen nagaan of er iets anders kan op industriegrond. Misschien is dat wel mogelijk, dan zal ik u daar schriftelijk over informeren.
Toch even terug naar de vraag over het einde van het traject of het begin van het traject want daar was ik gebleven. Aan de ene kant snap ik dat want er wordt al heel lang over gesproken. Aan de andere kant deelden we met elkaar de frustratie dat het heel lang heeft geduurd voor we daar aan de slag konden met woningbouw. En hoe kwam dat? Dat had alles te maken met het scherm dat daar geplaatst moest worden vanwege het geluid. Op een gegeven moment hebben we daar groen licht gekregen. Toen pas wisten we eigenlijk 'nu kunnen we echt aan die woningbouw beginnen'. Dat was ook het moment waarop we in de tussentijd met elkaar afspraken hadden gemaakt in de MRA 'we zouden ook willen kijken naar plekken waar flexwoningen gerealiseerd kunnen worden'. Dus eigenlijk was dat de start van het project. Dat is nog niet zo gek lang geleden en om die reden hebben we gemeend 'we gaan het toch voorleggen' waarbij we, nogmaals, echt wel in het achterhoofd hadden 'het is consistent om toch door te gaan met de plannen die we allang met elkaar besproken hebben'.
Waarom komen we dan toch terug bij uw raad met een plan voor 110 woningen? Er zijn niet zo gek veel locaties waar we flexwoningen met elkaar kunnen realiseren. Tenminste, als we met elkaar vasthouden aan het principe dat we in principe permanente woningen voorrang zouden willen geven op flexwoningen. Als je weet dat je slechts een beperkt aantal locaties hebt waar dat zou kunnen, als je weet dat je slechts een beperkt aantal locaties hebt waar je nog eigen grond in bezit hebt en als je dat

allemaal bij elkaar optelt en ook weet dat je niet alleen in Hoofddorp, Nieuw-Vennep of Badhoevedorp veel woningen wilt realiseren is het wel degelijk goed om, denk ik, de raad – en gelukkig zeggen velen van u dat ook – mee te nemen in die keuze.
Dat is meteen ook een antwoord op de vraag van HAP. Ja. U zult vaker keuzes voorgelegd krijgen. Maar ik denk dat het niet verstandig is om dat altijd al helemaal aan de voorkant uit geparticipeerd te hebben met elkaar. Ik zal u ook meenemen in waarom we dat hier niet gedaan hebben. Het college vermoedde al dat u als één raad achter het college zou gaan staan en het zou ontzettend zonde zijn als we voor 110 woningen een heel participatietraject hadden opgezet, terwijl we ten eerste als college zelf een voorkeursscenario hadden en we ten tweede, omdat we natuurlijk maatschappelijk ook wel voelen dat dit lastig kan lastig vallen, allemaal extra kosten zouden maken en een nieuw participatietraject zouden opzetten dat weer langer duurt, terwijl we weten dat dit hele traject al veel te lang heeft geduurd. Dus we maken echt per project een afweging 'is het verstandig om helemaal vanaf het begin te participeren of loopt iets al veel langer en willen we er gewoon direct mee aan de slag?' Dus altijd aan de voorkant overal over geparticipeerd hebben, is gewoon niet verstandig. Soms wel, dus naar gelang van het voorstel – ik kan u niet helemaal goed zien – zullen we soms met participatie komen die nog voor het hele project moet beginnen en is het soms verstandiger om toch gewoon een keuze voor te leggen, terwijl we nog niet precies weten hoe daarop gereageerd kan worden door de omgeving.

De VOORZITTER: De heer Nobel, u heeft een interruptie van de heer Sidali.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter. Voorzitter, via u. Kan het dan ook voorkomen dat het college kiest voor een alternatief waar het zelf niet achter staat?

De VOORZITTER: De heer Nobel.

Wethouder NOBEL: Nou, als de raad aangeeft dat u bijvoorbeeld voor optie 2 was gegaan, dan had het college dat uiteraard uitgevoerd.

De heer SIDALI: Nee, ik bedoel het meer zo: nu heeft u een variant aangegeven, 1A, dat is ook uw keuze zogezegd, en B is niet uw keuze. Kan het ook andersom zijn, dat 1A uit geparticipeerd is en B niet maar u toch voor B gaat?

De VOORZITTER: Voordat ik mijnheer Nobel het woord weer geef, u bent door uw spreektijd heen, mijnheer Sidali.

Wethouder NOBEL: Ik denk dat het zou kunnen. Het lijkt me wel onlogisch wat het betekent dat we ergens heel erg lang op geparticipeerd hebben, meteen zeggen zonder participatie op een ander traject 'dat gaan we niet doen'. Maar zoals het vandaag is voorgekomen, zou natuurlijk vaker kunnen gebeuren, dat we voortschrijdend inzicht hebben, maar dat we wel ergens lang over geparticipeerd hebben. Dat zou dan zonde zijn van de participatie als we toch voor een ander scenario gaan. Maar dat zou kunnen. Andersom is denk ik minder wenselijk. Dat bent u denk ik ook wel met me eens.
Ik kom ook meteen bij de PvdA. Hoe vindt u dat het gaat? Ik vind dat het vrij goed gaat want de hele raad steunt het college in de voorkeursscenario dat het heeft voorgelegd.
U vroeg ook om een derde variant en dat verbaast me dan weer een beetje want aan de ene kant zegt u 'ja, u moet echt geen varianten in de raad leggen die niet uitgewerkt zijn'. Aan de andere kant vraagt u mij nu op de man af: kunt u zonder uitwerking een derde variant bij me neerleggen? Dus kunt u een keuze maken en kunt u ook aangeven hoe u vindt dat het gaat want u kunt niet aan de ene kant aan het college vragen 'alle varianten uitwerken' en aan de andere kant aangeven 'college, kom met een derde variant die u niet heeft uitgewerkt'.

De VOORZITTER: U heeft een interruptie, mijnheer Nobel, van de heer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ja voorzitter, ook aansluitend op de vraag van mijnheer Sidali, maar ook op het eerdere betoog van de wethouder die heeft gezegd 'we konden daar niet beginnen – volgens mij heb ik hem dat te horen zeggen – met woningbouw omdat we niet wisten of dat dat geluidsscherm er mocht komen'. Dus is het een tijd stil blijven liggen. Participatie heeft in die tijd wel plaatsgevonden, begrijp ik, voor de permanente woningen, maar niet voor het alternatieve plan. Nu hoor ik de wethouder ook zeggen dat hij verbaasd is dat de fractie van de PvdA alsnog om een mogelijke derde variant vraagt, dat we daar dan weer over moeten participeren. Maar er lijkt me toch een zekere inconsistentie in te zitten. Want waarom kon voor plan 1A wel de participatie plaatsvinden maar voor de andere plannen dus kennelijk niet omdat er nog een besluit over een geluidswering gemaakt moest worden? Zo vat ik het op. Misschien kan de wethouder daar nog wat duidelijkheid over geven.

De VOORZITTER: Voordat ik het woord aan de wethouder geef, de heer De Ruiter, u bent ook door uw spreektijd heen.

Wethouder NOBEL: Ja voorzitter, laten we vooropstellen welke variant er ook zou liggen zonder het geluidsscherm kan daar niet gebouwd worden. Daar zit de complexiteit. Toen op een gegeven moment bekend werd dat ProRail dat geluidsscherm zou gaan neerzetten kwam er eigenlijk groen licht om na te denken over 'kan er ook iets anders?'
Ik zal niet flauw zijn en wel ingaan op het verzoek van de PvdA voor een derde variant, maar ik hoop dan dat de PvdA op haar beurt aangeeft 'ik zal ook niet flauw zijn richting het college en we zijn blij dat u toch met een tweede variant naar ons toe bent gekomen'. Die derde variant waar u om vroeg was 'zouden we ook na kunnen denken over toch een aantal flexwoningen erbij als we starten met variant A?' Ik denk vanuit het college dat dat niet verstandig is. Ik zal u ook vertellen waarom. Bij weinig flexwoningen zijn de corporaties over het algemeen niet echt enthousiast en genegen om mee te denken omdat het als er niet echt volume in zit voor een corporatie gewoon niet zo heel veel zin heeft. Daar komt bij dat op het moment dat we toch weer een net iets andere variant gaan doen, dus met permanente woningen en flexwoningen, er waarschijnlijk in de uitwerking toch weer meer tijd nodig is. En ik gaf al aan, dit heeft een heel lange aanlooptijd gehad. Dus het voordeel van die flexwoningen is nu juist dat we daar iets van snelheid hopen te behalen. En als we dan scenario A doen, waarbij we eigenlijk de reguliere bouwtijd hebben en een klein aantal flexwoningen, waardoor je en nog extra moet nadenken en ook niet per se heel veel winst haalt in de bouwtijd en het nog maar de vraag is of corporaties daar heel erg om zitten te springen, denk ik dat u uzelf, maar ook vooral de bewoners, daar niet echt mee helpt.

De VOORZITTER: U heeft een interruptie van mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter. Vooruitlopend op dit onderwerp wil ik het college vragen: als er nu extra ruimte zou zijn voor een aantal flexwoningen was er dan niet ook gewoon ruimte om daar een aantal vaste woningen te bouwen en hadden die dan niet ook al in dat plan gestaan?

De VOORZITTER: Ik zag in mijn ooghoek ook van de heer Staal op hetzelfde punt een interruptie. Dan haal ik die beide even op, voordat ik naar de portefeuillehouder ga.

De heer STAAL: Ja. Dank u wel. Ik luister goed naar wat de wethouder zegt en ik vind het toch een beetje flauw. Zelf een optie in het leven roepen waarvan iedereen weet 'dit is niet haalbaar', maar als de raad vanuit dezelfde creativiteit gaat meedenken 'wat zou wel kunnen?', is dat ontzettend dom om

te doen. Dus dat snap ik niet helemaal. Hoe strookt dat met elkaar? Als we vragen 'waar zouden we flex kunnen doen?' zegt u ook niet dat we dat meteen doen, we vragen alleen 'zou die mogelijkheid er zijn?', inclusief participatie met de omgeving, inclusief kijken naar 'waar kan dat wel? Welke percelen kunnen daar misschien geschikt voor zijn?' We zeggen niet meteen 'we moeten dat doen'. We zeggen juist waar dit verkeerd is gegaan door zonder participatie, een derde optie toe te voegen om te onderzoeken of met creatief denken ergens toch die flexwoningen kunnen.

De VOORZITTER: Voordat ik terugga naar de portefeuillehouder, mijnheer Staal, u bent door uw spreektijd heen. Mevrouw Woolthuis, u heeft nog wat spreektijd.

Wethouder NOBEL: Laat ik toch even met het laatste beginnen. Vooropgesteld dat ik het absoluut niet dom vind dat er wordt meegedacht vanuit de raad. Dat wordt heel erg gewaardeerd. Ik probeer alleen aan te geven waarom het onverstandig is om maar een heel klein aantal flexwoningen te gaan doen. Ik verwacht gewoon dat de corporatie daar niet positief op zullen reageren. Als je dan in je achterhoofd houdt dat een deel van de permanente woningen blijft bestaan, is dat hele grote voordeel van die flexwoningen, namelijk de snelheid, er niet echt want dat doe je maar in zeer beperkt aantal. Dus ja, het is prima om over een extra variant na te denken, maar ik denk niet dat dit iets is wat de bewoner heel erg helpt. Niet in de laatste plaats omdat – dat geeft u zelf ook aan – we dan wel extra participatie moeten doen over die flexwoningen. Dat gaat dus weer langer duren. De hele gedachte van die flexwoningen is juist dat het sneller kan. Daar zit natuurlijk wel in de aantallen, 54 of 110, echt wel verschil. Dat snap ik. Daar hadden we ook nog verkeersonderzoeken naar moeten doen. Misschien kwam daar een lager aantal uit, dat zou kunnen. Dat hadden we allemaal nog moeten onderzoeken. Dat hebben we allemaal bewust niet gedaan omdat ook dat weer extra tijd kost. Als de raad, zoals toch wel een heel klein beetje verwacht, het voorkeursscenario van het college zou volgen, betekent dat dat je al die tijd en al die energie, al die capaciteit ergens in hebt gestoken waarvan de raad aan de voorkant eigenlijk zegt 'dat willen we liever niet'.
Dan de vraag van HAP, en ik hoop dat ik hem goed heb geïnterpreteerd. U vraagt eigenlijk, denk ik, 'als we bijvoorbeeld zeventig flexwoningen bouwen, hoe zit het dan met de snelheid?' Zo heb ik het… Zou u opnieuw kunnen stellen want ik heb hem denk ik dan niet goed verstaan.

De VOORZITTER: Dan gaan we eerst mevrouw Woolthuis de vraag opnieuw laten stellen en ik heb u gezien, mijnheer Soellaart, u kwam daarna, maar u heeft eigenlijk geen spreektijd meer. Dus als u een heel kort vraagje stelt en mijnheer Vermeulen, ik zal u aan het eind nog even de mogelijkheid geven om te reageren.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter. Ik had al het idee dat mijn vraag niet helemaal goed werd begrepen. Er wordt nu gevraagd om te kijken 'kunnen we een extra scenario uitwerken waarbij we ook kijken of er nog plek is voor extra flexwoningen bovenop het plan dat er nu ligt?' Mijn vraag is: als er nu ruimte wordt gevonden voor extra flexwoningen, was die ruimte dan niet al benut om extra woningen als vaste woningen in te tekenen in het huidige plan?

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de portefeuillehouder.

Wethouder NOBEL: Dank voor de verduidelijking van uw vraag. Nee, want dat moesten we nog verder onderzoeken. We wisten van die 54 woningen dat dat ruimtelijk gezien in ieder geval zou passen. Ook daarvoor gold dat we nog wel een verkeersonderzoek zouden moeten doen. Maar op het moment dat de aantallen natuurlijk toenemen, kan dat mogelijkerwijs bijvoorbeeld bij verkeer tot een probleem leiden. Stel, we zouden voor die 110 woningen gaan. Gewoon even in theorie. Dan zouden er dertig in ieder geval vast kunnen en van die tachtig zou een deel na tien à vijftien jaar weggaan. Dat is het

verschil, eigenlijk het grote verschil tussen de twee scenario's waarbij we er bij het scenario flexwonen van uitgaan dat we de woningen sneller kunnen realiseren. Maar in principe weten we niet nu al of die ruimte er is. Dat zouden we echt nog verder moeten onderzoeken met onder andere verkeersonderzoek.

De VOORZITTER: Ik zie dat het toch nog een verduidelijking van mevrouw Woolthuis behoeft. Heel kort want u raakt nu ook door uw spreektijd heen.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ja, dat komt doordat ik nog steeds niet het idee dat het goed wordt begrepen. Er ligt een plan voor 1A. Dat ligt er. Daar is een aantal woningen op ingetekend. Als er ruimte zou zijn voor meer woningen, zou dat dan niet al in dat plan staan?

Wethouder NOBEL: Oké. Nee, want dat is niet in eerste instantie afgesproken met de bewoners destijds. Het zijn afspraken die allemaal uit het verleden komen. Dat is een keer herijkt. Toen is er helaas heel veel tijd overheen gegaan vanwege dat geluidsscherm. En nu staan we eigenlijk pas aan het begin. Het is maar net hoe je het bekijkt. De mensen wachten al heel lang, maar het gegeven dat dat geluidsscherm er is, maakt dat we nu pas echt door kunnen met die ontwikkeling.
Dan de laatste vraag die door een aantal van u is gesteld. In ieder geval BVNL.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel, voordat u naar de laatste vraag gaat, de heer Soellaart had nog een interruptie staan.

De heer SOELLAART: Ja voorzitter, ik hoor de wethouder regelmatig zeggen dat participatie en een verkeersonderzoek extra tijd kost en dat die er niet zou zijn. Maar ik heb begrepen dat het geluidsscherm pas in 2026 op zijn vroegst komt. Dus die participatiemogelijkheid, lijkt mij wel aanwezig.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ja, je kunt participatie inbouwen, maar de gemiddelde doorlooptijd van een woningbouwproject is vier à vijf jaar. Natuurlijk is een belangrijk deel daarvan nu al bekeken, maar ik sluit niet uit dat extra participatie ertoe leidt dat, ondanks dat het geluidsscherm er pas in de toekomst komt toch vertraging optreedt in het woningbouwproject.

De VOORZITTER: Oké, helder.

Wethouder NOBEL: De laatste vraag die door een aantal fracties is gesteld, ging over de dertig jongerenwoningen. Zijn die nu echt voor jongeren uit de Haarlemmermeer? Ja, want we hebben afgesproken dat we in kleine kernen sociale huurwoningen toewijzen aan onze eigen inwoners en ook Halfweg valt onder die kleine kernen. Dus ja, daar zullen we bij de sociale huurwoningen zeker op toezien. We hebben met de corporatie afgesproken dat we dat voor kleine kernen doen. Dus ja, daar gaan we zeker naar kijken.

De VOORZITTER: De portefeuillehouder is klaar met de beantwoording van alle vragen en volgens mij staat er nog een vraag open, als ik mag helpen, over het toekennen aan de Haarlemmermeerse jongeren. Heeft u die net gedaan? Dan was ik even bezig met de administratie.

De heer SIDALI: Het is een antwoord, maar volgens mij is de vraag nog niet goed begrepen.

De VOORZITTER: Maar mijnheer Sidali, u bent door uw spreektijd heen. Ik ga heel even, met jullie permissie want dat gaat dan af van de tweede termijn want bijna iedereen, op de VVD, D66 en SRH na,

is door de spreektijd heen, nog even de andere vragen ophalen die niet beantwoord zijn en duidelijk zijn. Dan kijk ik even rond. Dan ga ik eerst naar de heer Sidali en dan geef ik u uiteindelijk het woord, mijnheer Vermeulen, om te reageren op de rechtstreekse aanspraak. Daarna kom ik bij u.

De heer SIDALI: Dus even ter verduidelijking. Het gaat om dertig sociale huurwoningen voor jongeren. In het stuk staat dat 25% daarvan naar jongeren uit Halfweg gaat. Mijn vraag is: gaat de rest, die 22, dan naar jongeren uit Haarlemmermeer? Dus alles is voor Haarlemmermeer? Daar komt niemand – ook al zit je in een regiosysteem – van buiten Haarlemmermeer die aanspraak maakt op die woning?

De VOORZITTER: De heer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ik had die vraag goed begrepen voorzitter. We hebben afgesproken met de corporaties dat bij kleine kernen in principe altijd wordt toegewezen aan inwoners uit onze eigen gemeente. Kunnen we die 100% garantie afgeven? Nee, maar het is wel iets – dat staat ook zo in de prestatieafspraken – dat we dat echt bij kleine kernen proberen. Dat lukt ook nagenoeg altijd. Omdat het om kleine kernen gaat, kan het natuurlijk wel zo zijn – laat ik daar ook gewoon meteen eerlijk in zijn – dat daar ook iets onwenselijk in zit dat als iemand uit Hoofddorp bijvoorbeeld reageert op een woning in Halfweg, die heel hoog komt te staan, terwijl diegene eigenlijk in Hoofddorp wil blijven. Maar daar kunnen we dus geen voorrang geven. Dat heeft er weer mee te maken dat we maximaal 30% van de vrijgekomen sociale huurwoningen aan onze eigen inwoners mogen toewijzen. We hebben in de prestatieafspraken met corporaties gevraagd 'dan willen we er graag voor kiezen om dat met name in kleine kernen te doen', precies vanwege de leefbaarheid waar u ook vaak als raad aandacht voor heeft gevraagd.

De VOORZITTER: Oké, ik kijk rond. De heer De Ruiter had nog een aanvullende vraag.

De heer DE RUITER: Ja, dat klopt voorzitter, dank u. Maar volgens mij heeft de wethouder die zojuist beantwoord. Want mijn vraag was eigenlijk 'hoe gaat de wethouder zorgen dat onze eigen jeugd op het eerste plan komt?' En volgens mij heeft hij daar net wel wat inzicht in gegeven.

De VOORZITTER: Dan kijk ik naar andere vragen die niet beantwoord zijn. Zijn er nog vragen? Nee, dan geef ik de heer Vermeulen de kans om nog een keer te reageren.

De heer VERMEULEN: Vriendelijk dank, voorzitter. Ik denk dat ik van de wethouder zo bevestigd zal krijgen dat ook hij van mening is dat ons Woonbeleidsprogramma leidend is. Hij wierp me net voor de voeten dat wij wel voor grootschaligheid hebben gepleit. Dat klopt ook, want wij hebben ons tenslotte hard gemaakt voor de bouw van 1540 tijdelijke woningen aan de Nieuwe Bennebroekerweg, dus daar heeft hij helemaal gelijk in. Maar als ik dan kijk naar ons eigen Woonbeleidsprogramma wordt er echt heel duidelijk een onderscheid gemaakt tussen Hoofddorp, Nieuw-Vennep en Badhoevedorp enerzijds en dan vervolgens de kleine kernen. De centrale kernen die worden genoemd, dus Hoofddorp, Nieuw-Vennep en Badhoevedorp, zouden een suburbaan karakter hebben. Ik meen dat daar 1540 woningen uitstekend bij passen. Dat past dus binnen ons eigen Woonbeleidsprogramma. Ik hoor graag van de wethouder of hij dat met mij eens is. Juist het feit dat wij de kleine kernen hun lokale identiteit willen laten behouden, hun vitaliteit willen versterken tezamen met het dorpse karakter zorgt er dan voor – en ik hoor graag van de wethouder of hij het dan met me mee eens is – dat je dan terecht opkomt voor de lokale identiteit en dan dus tegen het voorstel van die 110 woningen bent. Ik hoor graag of de wethouder het met me eens is dat dat in lijn is met ons Woonbeleidsprogramma.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Geert Wilders zou gisteren gezegd hebben 'het was wat lang. Ik vat het even voor u samen.' Ja, ik ben het met u eens dat we in de kleine kernen moeten letten op de schaal. Daarom was het voorkeursscenario ook al met die 54 woningen mee te gaan. En nee, ik ben het niet met u eens dat die 1540 woningen daar pasten en de redenen daarvoor heeft u vrij recent nog op uw schriftelijke vragen toegestuurd gekregen. Dat was onder andere het aantal vervoersbewegingen, maar er zaten nog heel veel meer zaken in waardoor het totaal niet paste op die plek.

De VOORZITTER: De reactie van de heer Nobel roept nog een verduidelijking op bij de heer Vermeulen. Daarna zou ik graag naar de tweede termijn, het debat, willen gaan.

De heer VERMEULEN: Ik zou graag van de wethouder nog wat horen. Hij noemt de verkeerssituatie op de Nieuwe Bennebroekerweg en daar hebben we het al uitgebreid over gehad. Maar past een aantal van 1540 woningen wel bij het suburbane karakter dat toegeschreven wordt aan Hoofddorp?

De VOORZITTER: Dat roept een reactie op van mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Punt van orde, volgens mij gaat dit debat niet over…

De VOORZITTER: Nee, daarom wilde ik vragen of de portefeuillehouder hier nog op wilde reageren, want dan sluit ik het af, of dat hij zegt…?

Wethouder NOBEL: Voorzitter, het is niet zo dat in Hoofddorp op elke plek 1500 woningen passen. Dat snapt mijnheer Vermeulen heel goed, want we hebben ook kleine, karakteristieke straatjes, bijvoorbeeld, om maar iets te noemen. Er zijn voldoende plekken te bedenken waar die 1540 woningen niet passen en ook daar paste het destijds niet. Maar laten we niet die hele discussie opnieuw doen.

De VOORZITTER: Dan lijkt mij dit een mooi moment om te kijken naar de tweede termijn. Ik heb een aantal punten gehoord waarover gevraagd werd in discussie te gaan met de collega's. Ik heb vanuit D66 iets gehoord. Ik heb van de PvdA als eerste de vraag gehoord om een optie 3 of een extra optie te bespreken en dat lijkt een beetje op de vraag van D66. Willen jullie dat samen? Ik zie dat mijnheer Sidali een vraag heeft.

De heer SIDALI: Volgens mij had GroenLinks daar veel helderder ideeën over dan ik. Ik heb het geopend, maar ik hoorde bij GroenLinks daar echt iets helderder ideeën over.

De VOORZITTER: Dan ga ik kijken of mevrouw Smand en de heer Staal hetzelfde debat willen voeren of dat ze een ander debat willen voeren op dit punt.

Mevrouw SMAND: Ik denk dat het heel dicht in de buurt komt en ik ben blij dat de tweede termijn begonnen is om weer even terug te gaan naar de kern van de vraag waar het hier om gaat. Ik denk dat er heel veel in orde is rond dit plan als het gaat om de bouw van woningen op het Sectorpark. Het klopt allemaal met beeldkwaliteitsplannen, visies en noem maar op en vul maar in wat we hebben. Dus dat hoeven we niet over te doen. Dus ik zou heel graag willen pleiten voor een heel praktische aanpak en die fijne flexibele benadering die we toch in dit voorstel wel een beetje terug zien: kunnen we niet kijken of we in samenspraak met de inwoners, met de directbetrokkenen, dus ook de projectontwikkelaars, een klein deel van het plan toch kunnen inzetten voor een aantal flexwoningen? Dan moet je wat concessies doen. Dat is waar, maar ik vind dat echt moeite waard om daarover met elkaar in gesprek te gaan. Dat pleidooi wil ik hier nogmaals herhalen. Ik hoop dat een aantal collega's dat ook vindt en

dat dat gesprek, wat ons betreft, volgende week plaats kan vinden. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dat roept een reactie op van mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Bij die bewonersavond op die maandagavond heb ik gelukkig ook heel veel mensen gehoord uit Halfweg die begrip hadden voor de woningnood en voor het feit dat wij op zoek zijn naar oplossingen. Daar werd af en toe ook wel eens scenario C geopperd, om het zo dan maar even te noemen. Hoe dat er dan precies uit moest zien, wisten ze niet. Vervolgens hebben we hier een hoorzitting gehad. Daar is ook enigszins daarover gesproken. Daar heb ik vragen over gesteld. En toen kwam ik toch echt tot de conclusie dat er geen draagvlak voor is voor dat scenario C. Dus zonder draagvlak in die omgeving, met de al opgelopen vertraging waar we mee te maken hebben en met de al reeds ontstane onrust daar, zou ik nu zeggen 'dat lijkt me niet verstandig', ook met de bezwaren daarbij opgeteld die het college heeft meegegeven.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand. Ik ga gewoon even het rondje doen want uw vraag riep een reactie op van als eerste mevrouw Maat.

Mevrouw MAAT: Ja, dank u wel voorzitter. Inderdaad, ik heb tijdens de hoorzitting ook gevraagd 'zou er dan eventueel een optie 3 kunnen zijn, hoe zouden jullie dat vinden?' Daar werd inderdaad niet enthousiast op gereageerd maar dat betekent niet dat we altijd moeten doen wat inwoners willen doen. Maar buiten dat, deze mensen wachten al zo ontiegelijk lang. Nu ligt er een plan. Nu moeten we ook gewoon gaan bouwen. Als we weer zo'n heel traject in gaan, duurt dat maar langer en langer. Volgens mij is dit gedragen door de inwoners van Halfweg en is dit plan A gedragen door ons. We moeten gewoon beginnen.

De VOORZITTER: De heer Staal.

De heer STAAL: Volgens mij hebben we ook net gezegd 'we gaan ook gewoon starten, maar laten we nou kijken of we twee kavels op een andere manier kunnen invullen en daarbij ook kijken waar het draagvlak zit'. Laten we alsjeblieft niet een conclusie trekken na één avond. Daar is meer voor nodig. De wethouder noemde net ook een aantal zaken: hoe zit het met volume? Gaat een corporatie daaraan beginnen? Laten we dat onderzoeken, laten we die creativiteit gebruiken. Ik zeg niet dat we dat meteen nu moeten doen maar later wel die optie verder onderzoeken. Dat zijn we echt verplicht aan de woningzoekenden die nu een woning nodig hebben.

De VOORZITTER: Dat roept een rechtstreekse interruptie op van mevrouw Smand en ik heb de rest van de mensen op het lijstje gezet voor na de reactie.

Mevrouw SMAND: Een korte vraag ter bevestiging of ik de heer Staal goed begrijp voorzitter. Zegt hij dat dit onderzoeken niet tot een vertraging hoeft te leiden omdat een groot deel van het plan, het overgrote deel, verwacht ik, echt wel intact blijft maar een kleiner deel dat toch wat meer lucht geeft voor die enorme woningnood nog eens even onder de loep genomen wordt? Niet meer en niet minder dan dat.

De VOORZITTER: Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Daar kan ik heel kort op zijn. Ja, zeker. Dan begrijpen we elkaar helemaal goed.

De VOORZITTER: Dan ga ik door naar de heer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u wel voorzitter. Voorzitter, als u de woorden van mevrouw Van Straten en mevrouw Maat bij elkaar plakt, dan zou u zomaar de woorden van SRH kunnen hebben.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dat is heel erg makkelijk, dan ga ik naar mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ja, dank u wel voorzitter. Ik vind het toch wel... Ik zou niet zeggen dat wij een conclusie trekken na één avond want deze mensen doorlopen al een jarenlang participatieproces dat veel verder teruggaat dan dat wij hier zitten, of in ieder geval dan ik hier zit. En als je aanpassingen gaat doen aan een plan waar ook nog geen aanbesteding op heeft plaatsgevonden, dat moet ook nog gebeuren, betekent het dat er sowieso een vertraging komt. Want je plan moet wel klaar zijn als je wilt aanbesteden. Anders blijf je ook extra kosten maken als je elke keer iets verandert onderweg. Dus ik zie niet hoe dit gaat gebeuren, of mijn partij ziet dat niet. Daarnaast is de spoortunnel al een probleem, dus elk huis extra gaat voor meer problemen zorgen in die infrastructuur op dit gebied.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik sluit me aan bij alles wat mevrouw Woolthuis zegt, dus dat hoef ik dan in ieder geval niet te herhalen. Ik ga nu iets zeggen wat mij volgende week waarschijnlijk weer voor mijn voeten geworpen zal worden, maar ik vind dat je jezelf als overheid betrouwbaar moet tonen en dat wil zeggen dat als je een heel participatieproces hebt doorlopen, dat echt meer dan een decennium oud is, je ook een keer boter bij de vis moeten leveren en niet weer met allemaal andere dingen moet komen. Volgende week gaan we het over Badhoevedorp hebben. Ik weet wat ik dan voor mijn voeten geworpen ga krijgen, maar ik ga dat toch doen.

De VOORZITTER: Ik hoop dat we volgende week geen vis eten, dan wordt het toch een leuke sessie. Dan de heer Sidali.

De heer SIDALI: Ik ben wel gecharmeerd van het feit dat je wel gewoon kunt beginnen. We zijn het allemaal eens over die dertig sociale huurwoningen voor die jongeren. Daar tornt niemand aan. We zijn het ook eens over die grondgebonden woningen. Moeten het er 24 zijn? Dat weet ik niet. Er wordt 'ja' gezegd, maar laat het er tien zijn, dan houd je nog ruimte over voor veertien grondgebonden woningen. Wat kan je daar nou kwijt aan flexwoningen? Dat is eigenlijk wat hier wordt gevraagd. En welke vertraging levert dat op als je zeker weet dat je daar grondgebonden woningen gaat plaatsen en tegelijkertijd ook die dertig sociale huurwoningen? Het is gewoon een vraag waarbij je tegelijkertijd kan beginnen en ik denk niet dat je daar in de aanbesteding een majeure verandering hoeft te maken? Nee, het is niet majeur, echt niet. Projectontwikkelaars zijn echt heel flexibel. En daar weet de heer Vermeulen alles van.

De VOORZITTER: En volgens mij wilde de heer Vermeulen u dat ook vertellen, in een interruptie.

De heer VERMEULEN: Ja. Eerst sta ik in het centrum van de macht en nu weet ik weer alles van projectontwikkelaars. Ik weet daar werkelijk niets van. Het enige dat ik wel weet, is dat op het moment dat je dat bouwen heel onevenwichtig invult, je op een gegeven niemand meer zult vinden die daar zijn geld gaat steken in grondgebonden woningen. Wat we nu juist voor hebben gelegd is een mooi gebalanceerde aanvulling op de wijk. Ik denk dat we het daar ook gewoon bij moeten laten.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Soellaart.

De heer SOELLAART: Ja voorzitter, misschien dat de wethouder uitsluitsel kan geven: hoe groot worden de kavels waarop die 24 woningen worden gebouwd? Want dan weten we misschien of er een beetje ruimte is ja of nee.

De VOORZITTER: Dat is een vrij technische vraag in de tweede termijn. Die kunt u uiteraard nog stellen voordat u besluit, maar ik laat eerst gewoon even het debat voeren. De heer Hagemeijer.

De heer HAGEMEIJER: Ik denk dat we gewoon moeten beginnen. Ik denk dat het risico is als we beginnen en dan nog eens gaan kijken hoeveel kavels we zouden kunnen inruilen voor sociale huurwoningen of flexwoningen of wat het ook is, dat dat ook weer financiële consequenties zal hebben. Omdat we zeggen 'het worden er 24' en opeens worden het er achttien, dan raak je wel dekking kwijt voor de andere woningen. Aan iets beginnen met een financieel open einde lijkt me niet heel verstandig. Gewoon beginnen, het heeft lang genoeg geduurd. Klaar.

De VOORZITTER: Dat roept een reactie van de heer Staal op en van mevrouw Maat. Eerst de heer Staal.

De heer STAAL: Ja, ik begrijp wat u zegt, hoor, dat er financieel misschien wat bijgelegd moet worden, maar je kan natuurlijk kijken alsof we een bedrijf zijn, maar je kan ook kijken naar welke maatschappelijke waarde het toevoegt. Dat is ook wat waard. Dus dan vind ik het alleen financieel zo aftikken wel te kort door de bocht. Vindt u ook niet?

De VOORZITTER: Ik haal eerst even de reactie ook van mevrouw Maat op op dit punt en dan kan de heer Hagemeijer reageren. En de heer De Ruiter, u wilde reageren op wat de heer Staal zei, dat maakt het voor mij wel heel erg ingewikkeld, dan gaat u namelijk nu voor.

Mevrouw MAAT: Daarbij wil ik het ook wel even hebben over…

De VOORZITTER: Mevrouw Maat, volgens mij bedoelde ik dat als de heer De Ruiter rechtstreeks op de heer Staal wil reageren, hij voorgaat. Maar ik heb u op het lijstje staan. De heer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ja voorzitter, ik hoor de heer Staal zeggen 'je kan ernaar kijken als een bedrijf'. Bij een bedrijf wordt er doorgaans wel gekeken als er plannen gemaakt worden 'waar halen we het geld vandaan?' En dat zou dan ook mijn vraag zijn aan mijnheer Staal: als we nu nog het plan veranderen en het gaat meer kosten, zoals mijn buurman aangaf, waar haalt mijnheer Staal dan het geld vandaan?

De VOORZITTER: Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Ja, laten we daar heel duidelijk over zijn. Als bouwen van betaalbare woningen wat vraagt aan financiële bijdrage van de gemeente, dan zal GroenLinks daar altijd voor kiezen. En dan gaan we kijken waar we die ruimte voor vinden. We hebben een goed gevulde algemene reserve. We hebben een goed gevulde Reserve Schaalsprong. We hebben helaas geen Volkshuisvestingsfonds. Daar heeft deze raad niet voor gekozen maar daar hebben we genoeg plannen voor ingediend en dat zullen we ook blijven doen.

De VOORZITTER: Dank, dan ga ik naar mevrouw Maat als reactie op de heer Hagemeijer.

Mevrouw MAAT: Ja, dank u wel voorzitter. Als reactie op de heer Hagemeijer…?

De VOORZITTER: Zo heb ik hem genoteerd, want u stak uw hand op tijdens de inbreng van mijnheer Hagemeijer.

Mevrouw MAAT: O, ik bedoelde in het rondje. Mag dat ook?

De VOORZITTER: Dat kan ook.

Mevrouw MAAT: Anders moet ik even heel goed nadenken over wat mijnheer Hagemeijer precies heeft gezegd. Maar ik dacht even 'we hebben het erover en we denken wel heel rooskleurig dat het geen vertraging op zal leveren'. Volgens mij is dat wel het geval. Volgens mij heeft de heer Nobel daar, als ik heel goed nadenk, ook wel iets over gezegd in de beantwoording. Maar daarbij wil ik het ook wel even hebben over vertrouwen. Volgens mij hebben we vorige week nog een heel mooie sessie met elkaar gehad over het vertrouwen in de overheid. Nu hebben we onze inwoners van Halfweg al enorm opgeschrikt met plan B. Dat heeft een flinke knauw gegeven in het vertrouwen in ons. Als wij nu zeggen 'prima, een derde sociale huurwoningen en dan halen we van die 24 misschien iets af en dan gaan we creatief nadenken', wat doet dat voor het vertrouwen van de inwoners in ons? Volgens mij zijn we hun gewoon verschuldigd 'dit is nu het plan. Dit kunt u nu van ons verwachten'. Dank u wel.

De VOORZITTER: Ik zie dat uw reactie een aantal vragen oproept bij collega's, maar ik wil de heer Hagemeijer nog even ruimte geven om op de heer Staal te reageren die een rechtstreekse vraag stelde.

De heer HAGEMEIJER: Ja, dank u wel voorzitter. Natuurlijk hebben we een maatschappelijke functie en dat blijkt ook uit dat we die huizen moeten gaan bouwen en mensen niet nog langer moeten laten wachten. We weten ook dat als het voor een ontwikkelaar onzeker is wat ze precies moeten bouwen en hoeveel en voor hoeveel, het gewoon een drama wordt. En dan zitten we over acht jaar of over zes jaar weer te denken 'waarom hebben we dit ooit gedaan? Niet heel slim van ons'. Dus gewoon niet doen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan de heer Staal in reactie op mevrouw Maat.

De heer STAAL: Dank u wel. Ik begon mijn bijdrage ook met vertrouwen en dan van de inwoners van Halfweg en daarom kiezen we ook voor 1A. Maar ik adresseer ook: we hebben ook een verplichting en dat heeft ook iets met het vertrouwen te maken, voor de woningzoekenden die nu in de knel zitten. Hoe kijkt het CDA daar tegenaan?

De VOORZITTER: Ik ga eerst nog even de vraag ophalen want mijnheer Sidali had volgens mij ook een interruptie op het verhaal van mevrouw Maat. Dan kan mevrouw Maat op beide reageren. Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Ja, nog even op mevrouw Maat, voorzitter. Mevrouw Maat heeft het over 'we', dat wij het vertrouwen hebben geschaad. Dit is niet mijn voorstel. Dit is het voorstel van het college en er wordt aan mij gevraagd of ik het daarmee eens ben. Dus ik voel me absoluut geen aandeelhouder in het beschamen van het vertrouwen. Bent u het dan met mij eens, mevrouw Maat, via de voorzitter?

De VOORZITTER: Dank u wel en ik zag dat de heer Vermeulen graag ook nog heel even op het verhaal van mevrouw Maat reageert. Dan kan mevrouw Maat meeschrijven, zodat ze dat zo direct van repliek kan dienen. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik wil mevrouw Maat bijvallen. Ik zou willen reageren op mijnheer Staal. Maar dat kan ook nog even wachten als dat slecht uitkomt.

De VOORZITTER: Jullie maken het mij heel ingewikkeld. Volgens mij wil mevrouw Antolini wel reageren op mevrouw Maat? Dan ga ik mevrouw Antolini even laten reageren op mevrouw Maat. En ja natuurlijk, mijnheer Beusenberg, u wilt op de PvdA reageren. Ik wacht daar heel even mee. Ik geef even mevrouw Antolini het woord.

Mevrouw ANTOLINI: Ja dank u voorzitter. Ik sluit me ook aan bij de woorden van mevrouw Maat. Ik snap dat de PvdA het niet leuk vindt om te horen dat wat ze nu doen het vertrouwen nog meer kan schaden. Maar jullie komen nu natuurlijk wel nogmaals met de optie 'laten we nog een scenario bekijken'. Dus wat dat betreft, ben ik het helemaal eens met mevrouw Maat, laten we gewoon verdergaan met dit plan wat nu staat. Dan zijn de inwoners ook gewoon tevreden.

De VOORZITTER: Dank. Dan laat ik even de heer Beusenberg op de heer Sidali reageren en dan kan zo direct mevrouw Maat daar een mooie samenvatting van maken en dan kunnen we vanaf daar weer verdergaan.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u wel voorzitter. De heer Sidali schetst eigenlijk de situatie dat het college vraagt of de raad het eens is met optie B. Maar we krijgen een keuze en het college geeft daarbij aan 'onze voorkeur gaat naar optie A, maar we hebben jullie in ieder geval een keuze gegeven'. Dus ik wil het college toch wel een beetje bijvallen in dezen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Er wordt heel erg meegeleefd hier met de inbreng van de heer Beusenberg. Mevrouw Maat, ik geef u het woord om te reageren op alle mooie reacties die u heeft gekregen.

Mevrouw MAAT: Dank u wel voorzitter. Dan begin ik ook maar even met de laatste vraag van de heer Sidali, want SRH gaf daar inderdaad al een mooi voorzetje voor. Aan de andere kant, over het 'we', wij hebben het voorstel dan wel niet geschreven, maar 'de overheid', 'de gemeente', dat zijn 'we' wel. We kunnen inwoners uitleggen 'we hebben een college en we hebben een raad en wij maken op zich het beleid niet'. Maar wij zijn in hun ogen ook onderdeel daarvan, dus in die zin heb ik het wel over 'we'. Wij nemen hier beslissingen en dragen daar verantwoordelijkheid voor.
Dan als antwoord op de vraag van de heer Staal. Natuurlijk hebben wij verplichtingen naar woningzoekenden. Niet alleen het CDA voelt zich daar verantwoordelijk voor. Volgens mij spreekt het voor iedereen dat we ons daar verantwoordelijk voor voelen. Daarom hebben we als college ook in ons akkoord met elkaar afgesproken hoeveel we moeten bouwen. Daar hebben we volgens mij ook van het rijk natuurlijk opdracht toe gekregen. En wij lopen op schema. Wij doen het goed. Dus we voelen die verplichting zeker, we voelen zeker die verantwoordelijkheid. En die pakken we ook. Dat doen we. We lopen op schema. We krijgen daar supergoede uitleg over. We hebben bouwmonitoren. Die ontvangt u ook, mijnheer Staal. Dus in die zin voel ik me zeker verplicht, voel ik zeker verantwoordelijkheid en die dragen we ook.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand wil op mevrouw Maat reageren en daarna wil ik nog even ruimte bieden voor het subdebat dat tussen de heer Staal en de heer Vermeulen ontstond. Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Ik ben het helemaal eens met wat mevrouw Maat zegt, maar het gaat zelfs nog verder dan dat. Dat was ook aan het begin van het betoog dat ik hield een punt dat ik graag wil laten terugkomen, dat is die extra stap. Die extra stap die door het college nu gezet is. Weet je, je kunt ervan vinden wat je vindt, fraai, laat, daar zijn we het ook mee eens. Plan A heeft het meeste draagvlak. Plan A heeft een goede haalbaarheidstoets doorstaan, maar het is ook al even oud. Er zit ook een hoop emotie rond dit onderwerp. Dan waardeer ik toch de extra stap die het college gezet heeft door ons een

keus voor te leggen en te kijken 'is er toch binnen dit project – maar ik hoop dat we deze discussie ook voort kunnen zetten binnen andere projecten – een beetje ruimte om een aantal flexwoningen te bouwen waar de bewoners ook prima mee kunnen leven? Dat is een voorwaarde. Dus van die flexibiliteit en creativiteit zou ik heel graag gebruik willen maken. Hier, maar ook in andere projecten.

De VOORZITTER: Dank. Dat roept een reactie op van mijnheer De Ruiter. Maar mijnheer Vermeulen is al een hele tijd aan het wachten en had een reactie op mijnheer Staal. Dat wil ik even afronden en dan pakken we het daarna weer op bij de creativiteit waar mevrouw Smand om vraagt.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel, misschien kan ik iedereen gelukkig maken. Ik doe altijd mijn best. Mijnheer Staal noemde de verantwoordelijkheid die wij hebben naar alle woningzoekenden en daar ben ik het helemaal mee eens. Wat we dan vervolgens doen, is die verantwoordelijkheid zoeken op die kleine postzegel van het Sectorpark terwijl onze gemeente veel groter is. Mijn voorstel zou eigenlijk zijn om dat Sectorpark even te vergeten. Daar moeten we gewoon lekker allemaal voor 1A kiezen. Maar er ligt nog steeds, dat ligt er al heel erg lang, 5,3 hectare naast het Chinese hotel. Mijnheer Nobel zei net '1540 is te veel', maar waarom kunnen we niet en/en hebben? Waarom kunnen we niet 110 flexwoningen plaatsen naast het Chinese hotel en dan gewoon lekker in Halfweg de plannen uitvoeren die er altijd al waren? Dus mijn voorstel is om met een motie te komen om de wethouder te verzoeken om een onderzoek te doen of die 110 woningen naast het Chinese hotel mogelijk zouden zijn – dat zijn er minder dan 1540, dat lijkt me geen onmogelijkheid – zodat we dan eigenlijk iedereen blij maken.

De VOORZITTER: U heeft volgens mij al één iemand die heel erg blij wordt. Dus de heer Staal wil heel graag kort reageren en dan ga ik daarna terug naar de vraag die mevrouw Smand opriep.

De heer STAAL: Dank u wel voorzitter. Excuus voor deze interruptie weer tussendoor, maar ik heb beloofd het kort te houden. Ik ben inderdaad blij met de flexibiliteit en ook met de creativiteit die de heer Vermeulen oppert. Dus laten we samen kijken hoe we ook voor het Sectorpark naar creatieve oplossingen kunnen kijken. Dan kunnen we wellicht ook naar andere plekken creatief kijken. Laten we en/en doen.

De VOORZITTER: De twee debatten lijken weer bij elkaar te komen. Dan geef ik eerst de heer De Ruiter de ruimte om op mevrouw Smand te reageren en daarna de heer Soellaart.

De heer DE RUITER: Ja dank u voorzitter. Niet specifiek op mevrouw Smand, meer op de algehele discussie die zich nu ontwikkelt reagerend, mijn collega heeft het volgens mij onlangs hier ook nog eens aangehaald, er is een gevleugelde uitspraak van een voormalige Amsterdamse wethouder die ooit zei – en vergeef mij mijn onparlementair taalgebruik, ik citeer – 'in gelul kun je niet wonen'. De wethouder heeft aangegeven dat hij van plan is om onze jongeren op het eerste plan te zetten. Ik denk dat het ook gewoon tijd wordt voor de eerste steen. We moeten gewoon gaan bouwen en niet verder plannen blijven maken.

De VOORZITTER: De heer Soellaart.

De heer SOELLAART: Dank u voorzitter. Nog eventjes reagerend op mijnheer Vermeulen. Ik vroeg over die kavels hoe groot die dan waren omdat wij denken dat het Sectorpark absoluut niet geschikt is om naast die paar grondgebonden woningen, grondgebonden woningen te schrappen en dan iets anders te doen. Als ChristenUnie-SGP zeggen wij ook zeker 'laten we nou gewoon plan A uitvoeren, dat lijkt ons verreweg het beste'. En tegen mijnheer Vermeulen zou ik zeggen: laten we dan die 230 tijdelijke

flexwoningen bouwen op dat terrein naast dat Chinese hotel. (er wordt gereageerd zonder microfoon) Ja, maar we hebben een inspanningsverplichting voor 230.

De VOORZITTER: Ik ga naar de heer Sidali en daarna naar mevrouw Woolthuis.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter. Over twee weken gaan we stemmen over dit raadsvoorstel. Daar komt 1A uit. Als we nu tegelijkertijd toch even het college vragen te kijken bij de woningcorporatie bijvoorbeeld of zij heil zien in een aantal flexwoningen naast de grondgebonden woningen, dus daar wat minder van doen en een aantal flexwoningen bouwen. Ik denk dat – dat is in dit geval volgens mij Ymere, maar ik weet niet precies wie dat zou doen – die daar heel snel op kan reageren. Dan weten we in ieder geval ook 'dat hoeft allemaal niet zo lang te duren' en hoe zij daar tegenover staan. Want zij moeten het uiteindelijk dan ook doen. En dat draagvlak is er dan misschien nu nog niet maar aan draagvlak moeten we altijd werken. Dus ik stel voor op zijn minst deze vraag te stellen en neer te leggen bij het college zodat we daar over twee weken toch een antwoord op hebben. En dan gaan we er sowieso over stemmen.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter. Normaal vragen wij niets aan het college deze ronde, dus ik ga wel een vraag stellen waar het college schriftelijk op terug mag komen. Is er bekend hoeveel extra verkeersbewegingen de spoortunnel nog kan dragen? Want wij geloven dat dat het grootste heikele punt is in dit gebied als we ook nog gaan tornen aan het aantal woningen. Misschien kan het college daar schriftelijk op terugkomen.
En dan wil ik ook nog terugkomen op D66. Want voorkeursscenario 1 zou op zijn vroegst pas in 2027 klaar staan. Mijn fractie gelooft dat zoeken naar nog meer variëteit binnen dit plan voor vertraging zal zorgen. En dan is mijn vraag: hoeveel vertraging is aanvaardbaar voor de partijen die nog een extra scenario willen zoeken hierin?

De VOORZITTER: Voordat de mensen die daar heel graag op willen reageren het woord krijgen, eerst mevrouw Van Straten van de VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb een beetje bezwaar tegen de manier waarop mijnheer Sidali dit nu eigenlijk platslaat en zegt 'als wij nu even aan het college vragen of de woningcorporatie dit wel kan doen, hebben we een nieuwe oplossing'. Zo simpel is het helaas niet, want dan moeten we ook vragen aan een ontwikkelaar 'bent u bereid om te ontwikkelen als er minder grondgebonden woningen kunnen komen?' Het werd net al door mevrouw Woolthuis gezegd, we moeten ook het verkeer meenemen. Dus zo simpel is het niet. Ik vind het niet fair om hier de indruk te wekken dat het zo simpel is omdat inwoners daarmee ook op het verkeerde been worden gezet. Dus wat dat betreft denk ik dat we er verstandig aan doen om hier wel het eerlijke gesprek te voeren.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Sidali werd rechtstreeks aangesproken en de heer Vermeulen had ook een rechtstreekse reactie op mevrouw Van Straten, dus eerst mijnheer Sidali en dan mijnheer Vermeulen en dan kom ik bij mevrouw Van Straten terug en dan bij het rijtje dat wilde reageren op de oproep.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter. Even via u naar mevrouw Van Straten. Ik stel dit gewoon puur als een informatieve vraag aan het college. Ik kan het ook wel na deze avond doen. Dan kan ik schriftelijk een informatieve vraag stellen 'wilt u nog voor de stemming bij Ymere neerleggen dat en dat?', maar ik doe dat hier gewoon even nu, op dit moment. We hebben verschillende middelen daarvoor, maar ik doe

het nu rechtstreeks. Maar ik wil gaarne na vanavond schriftelijke informatieve vragen stellen, waar ze op terugkomen nog voor de stemming. Dat kan ook.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik wil toch graag mevrouw Van Straten bijvallen en ik wil ook aan mijnheer Sidali vragen of hij zich ervan bewust is dat, op het moment dat je aan plannen gaat tornen, dat niet zomaar iets is dat je zonder slag of stoot uitvoert, maar dat je dan ook met bewoners te maken hebt die weer inspraak hebben, die plannen tegen kunnen houden. Dus is mijnheer Sidali het niet met me eens dat we beter gewoon, net zoals wat mijnheer De Ruiter net zei, palen in de grond, bouwen.

De VOORZITTER: Dan ga ik wel eerst naar mevrouw Van Straten en dan mag de heer Sidali reageren op mijnheer Vermeulen.

Mevrouw VAN STRATEN: Ja dank u wel voorzitter. Dan wil ik eigenlijk constateren dat mijnheer Sidali een vraag gaat stellen, de organisatie aan het werk gaat zetten en we dan een antwoord krijgen waar we niets aan hebben. Dus dat vind ik ook jammer.

De VOORZITTER: De heer Sidali.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter. Ik heb altijd geleerd dat er nooit slechte vragen zijn. Maar goed, nee, ik ben het niet eens met de heer Vermeulen, voorzitter. Omdat ik nergens heb gezegd dat de palen niet de grond in gaan. Ga heien, dat heb ik ook gezegd. We gaan voor 1A. Hoe duidelijk kan ik het verwoorden? Ga beginnen met 1A. Ik heb alleen nog wel een vraag gehoord, in de discussie met een aantal partijen, 'kunnen we gaandeweg niet kijken of er toch nog wat meer mogelijk is?' Als dat niet het geval is, is dat niet het geval, maar we kunnen wel gewoon alvast beginnen. Dus ik weet niet in welke taal ik het nog beter kan uitleggen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik wilde eigenlijk nu doorgaan naar de vraag van mevrouw Woolthuis, waarop de heer Staal en u mevrouw Smand wilden reageren. Is dat goed of heeft u echt dringend nog een reactie op wat mijnheer Sidali zei? Oké. Dan eerst de heer Staal.

De heer STAAL: Ja, dank u wel. Inderdaad was dat op mevrouw Woolthuis maar eigenlijk ook breder. Nogmaals duidelijkheid. Mijnheer Sidali heeft net ook al gezegd 'het is een onderzoek. We zeggen niet 'maak het meteen anders'. In dat onderzoek kan je dit soort aspecten meenemen; leidt het tot vertraging ja of nee? Wat speelt er allemaal mee? Het is niet zo dat we meteen zeggen 'doe dit'. Maar het is, vinden wij tenminste, de moeite waard om even kort te kijken 'kan dit? Wat zijn de consequenties en is het een mogelijkheid?' Niet meer, niet minder.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Misschien moeten we in die zin ook niet praten over scenario C. Want dat is niet de vraag. De vraag is eigenlijk, binnen de mogelijkheden die er zijn en met het draagvlak van de directomwonenden, een beperkte aanpassing van scenario A met iets meer flexwoningen. Ik denk dat dat eigenlijk, hopelijk, realistischer weergeeft welke vraag er op tafel ligt.

De VOORZITTER: Ik kijk even naar mevrouw Woolthuis, want dat waren twee reacties op de door u gestelde vraag. Heeft u behoefte om daarop te reageren?

Mevrouw WOOLTHUIS: Nou voorzitter, ik denk niet dat we er heel erg uit komen, maar misschien dan wel een opmerking van onze kant. Volgens mij hebben wij als raad ook geleerd dat als wij tussentijds, onderweg dingen aanpassen, dat altijd vertraging oplevert en extra kosten met zich meebrengt. Ik denk dat dat de crux is, naast de infrastructuur. Dus wij zien niet hoe we dit een haalbaar scenario kunnen maken waarbij die huizen worden opgeleverd in 2027. Want laten we eerlijk zijn, er is behoefte aan huizen en elke vertraging die dit geeft, is ook weer een nadeel voor de bewoners die zo hard op deze woningen zitten te wachten.

De VOORZITTER: Ik kijk even rond. Er worden filmpjes gekeken in de zaal. Mevrouw Smand, ik denk misschien ter afronding van dit onderwerp. Of misschien dat u nog wat nieuws…?

Mevrouw SMAND: Ik begrijp heel goed, voorzitter, wat mevrouw Woolthuis zegt. Ik leef ook in die zin heel erg mee, we kunnen absoluut niet meer vertraging gebruiken. Ik vind dat er ook best heel wat aannames en verwachtingen in zitten als je kijkt naar dit project. Ik vind het op zijn minst toch de moeite waard om te vragen, uit te vragen, te onderzoeken 'wat zijn de mogelijkheden om dit plan, scenario A, een beetje aan te passen en iets meer flexwoningen te hebben?'

De VOORZITTER: Ik kijk even rond. Ik constateer dat verschillende partijen toch nog zoeken naar ruimtes. Misschien dat dat leidt tot vragen aan het college of andere dingen. Toch nog een reactie van eerst de heer Vermeulen dan mevrouw Woolthuis.

De heer VERMEULEN: Ik wil graag een punt van orde maken. We hebben nu dit onderwerp waarbij iedereen bij herhaling zijn eigen standpunt blijft herhalen en ik geloof niet dat dit echt heel veel toevoegt dus misschien heeft iemand nog een ander onderwerp.

De VOORZITTER: Ik was dus bezig met constateren dat er verschil van inzicht is, dat er misschien wat vragen over dit onderwerp naar het college gaan, ofwel dat een aantal partijen misschien een motie willen voorbereiden en te kijken of er nog behoefte was om over een ander onderwerp in de tweede termijn verder te gaan. We hebben nog een paar minuten, vijf wel te verstaan. Mevrouw Woolthuis wil nog een ander onderwerp adresseren? Nee, dan constateer ik bij dezen dat het voorstel voldoende besproken is en dat het over twee weken, dan moet ik even naar de datum kijken, op 6 juni a.s. op de stemmingenlijst zal staan. Dan sluit ik deze sessie af.